

وحدت

امت

خیال یا مسئولیت؟!

مینی بوک

۶۳ آغاز روشنایی

1399

www.63years.com
facebook.com/63years
telegram@sixty_three_years

هر زمانی که در تنهایی و یا هم در یک جمع دعا می‌کنیم؛
همگی در دعا‌های خود امت اسلامی را دخیل می‌سازیم
و یا اگر رنج و دردی را در میان امت ببینیم، ما هم با آن
رنج می‌کشیم.

چرا چنین است؟

چرا ما برای همه کسانی که به اسلام باور دارند، این گونه احساس شدید داریم؟

این احساسات ناشی از چیست؟

آیا گاهی در مورد این پرسش فکر کرده-اید؛ اگر نه، همین حالا از خود بپرسید و بیایید با هم جواب این سوال را دریابیم:

بی‌گمان، این احساس نتیجه مفاهیم اسلامی است که توسط الله سبحانه و تعالی و پیامبرش صلی الله علیه و سلم برای امت اسلامی آموزش داده شده.

حتی امروز، در نبود فرهنگ واقعی اسلامی، بازهم این مفهوم عمیق در قلب‌های ما جا دارد. تنها چیزی که امروز کم داریم، ریشه و اساس این حس می‌باشد.

در عصر حاضر، از این مفهوم عمیق تنها یک احساس باقی مانده و بس. در حالی که در اوایل اسلام مفهوم وحدت اسلامی نتیجه طبیعی تطبیق فرهنگ اسلامی بود. مفهومی که در دل و جان اصحاب به حدی ریشه دوانده بود که این پیوند ایمانی را بر پیوند خونی ارجحیت می‌دادند.

این احساس منشأ در عقیده دارد!

(وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ)

[مؤمنون: ۵۲]

ترجمه: و این امت شما امت واحدی است؛ و من پروردگار شما هستم؛ پس، از مخالفت فرمان من بپرهیزید!

امت یعنی چه؟

کلمه امت با مفهوم کشور یا مردم تفاوت دارد. این کلمه در یک سیاق بزرگ‌تر جهت توصیف گروه بزرگی از افراد که مبتنی بر یک پیوند باشند، به کار برده می‌شود و از مرز زبان، نژاد و پیوند خونی فراتر می‌باشد.

اساس پیوند اسلامی جز عقیده اسلامی چیزی دیگری نیست؛ پیامبر صلی الله علیه وسلم این پیوند را بسیار واضح در حدیثی چنین بیان می‌کند:

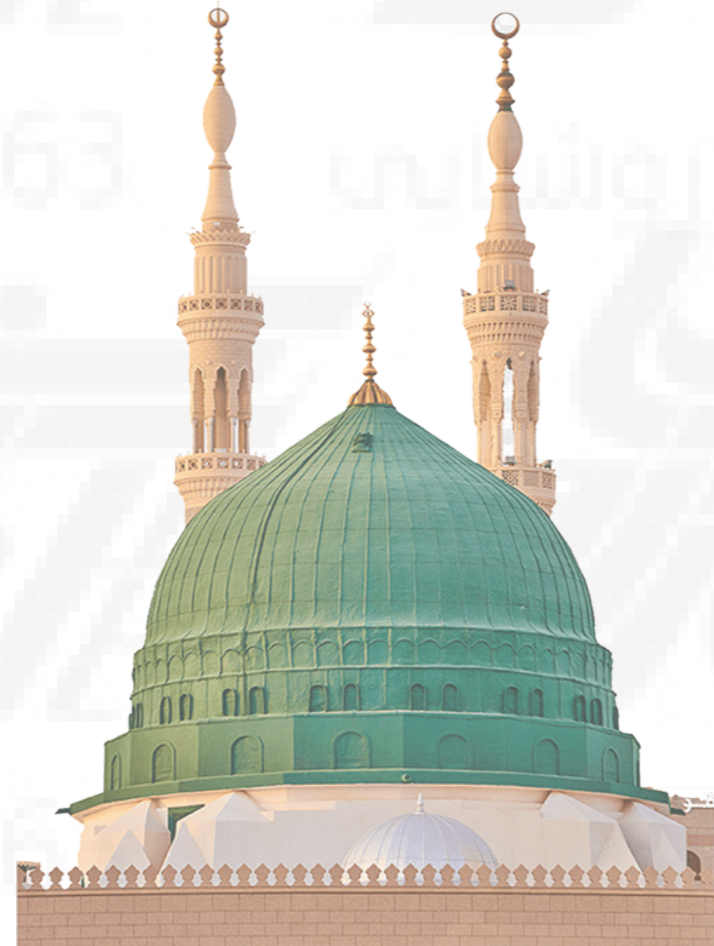

«مسلمان برادر مسلمان است، نه بر او ظلم روا می‌دارد و نه او را تحقیر می‌کند و نه هم به نگاه تحقیرآمیز به او می‌نگرد.» پیامبر صلی الله علیه وسلم سه بار سینه‌اش اشاره کرد و گفت تقوا این‌جاست. مسلمان نباید برادر مسلمان‌اش را خوار بشمارد.

همه چیز مسلمان برای مسلمان دیگر مصئون است: خون، مال و ناموس‌اش.

لذا، اسلام هر پیوندی را که بر مبنای عقیده اسلامی نباشد، مردود می‌شمارد. در نزد امت اسلامی پیوندی که ناشی از عقیده اسلامی باشد، مهم‌تر از پیوند خونی‌ست.

تأثیر این پیوند بر زندگی مسلمانان صدر اسلام چگونه بود؟

ابوعزیز برادر مصعب ابن عمیر صحابی پیامبر، داستان خود را از هنگامی که نزد مسلمانان زندانی بود، چنین بازگو می‌کند:

«من در میان گروهی از انصار بودم. هر زمانی که نان چاشت و نان شب آماده می‌شد، برایم قدری از نان و خرما برای خوردن می‌دادند. چون پیامبر صلی الله علیه وسلم به آن‌ها سفارش داده بود که در برابر ما برخورد درست نمایند. برادرم مصعب ابن عمیر از کنارم گذشت و به مردی از انصار که مرا زندانی می‌کرد، گفت:

«او را محکم ببند؛ مادر او زن ثروت‌مندی است و شاید بخاطر آزادی پسرش برای شما فدیة دهد.»

ابوعزیز اصلاً باورش نمی‌شد. تعجب کنان رو به مصعب کرد و گفت: «برادرم، در مورد من این گونه سفارش می‌کنی؟»

مصعب گفت: «این (مرد انصاری) برادر من است نه تو.»

این پیوند محض یک سفارش عاطفی است یا یک ارزش عقیدوی؟

این پیوند از بزرگترین ارزش‌های است که امت اسلامی از سوی الله متعال بدست آورده است و شکستن این پیوند برای امت اسلامی هرگز جایز نیست.

اعراب قبل از اسلام در اختلافات زیادی بسر می‌بردند؛ اما اسلام آن‌ها را به یک امت واحد ترکیب داد.

الله متعال اهمیت این پیوند را به صراحت بیان نموده و مسلمانان را از شکستن آن نهی کرده است:

(وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ)

[آل عمران: ۱۰۳]

ترجمه: و همگی به ریسمان الله [= قرآن و اسلام، و هرگونه وسیله وحدت]، چنگ زنید، و پراکنده نشوید! و نعمت (بزرگ) الله را بر خود، به یاد آرید که چگونه دشمن یکدیگر بودید، و او میان دل‌های شما الفت ایجاد کرد، و به برکت نعمت او، برادر شدید! و شما بر لب حفره‌ای از آتش بودید، الله شما را از آن نجات داد؛ این چنین، الله آیات خود را برای شما آشکار می‌سازد؛ شاید پذیرای هدایت شوید.

این پیوند مطلقاً یک گرایش مذهبی‌ست یا یک توصیه سیاسی؟

این پیوند نه تنها که وجیهه دینی‌ست؛ بلکه یک پیوند مهم سیاسی نیز به شمار می‌رود.

این پیوند بار نخست و به صورت حقیقی در دولتی که توسط پیامبر صلی الله علیه وسلم در مدینه تأسیس گردید، تجلی یافت.

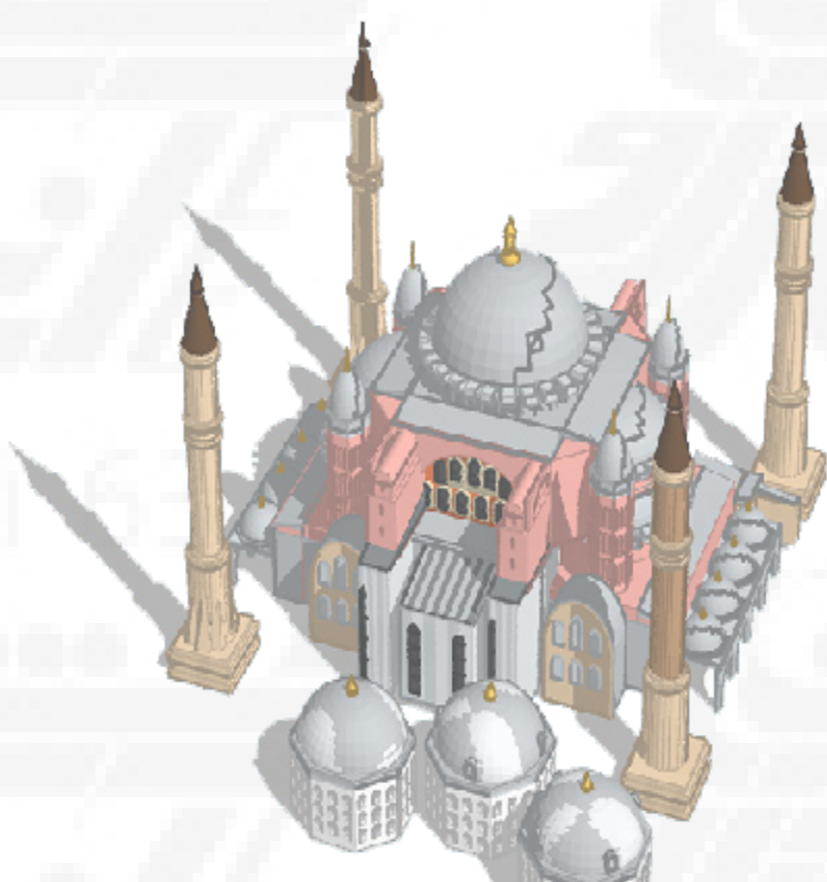
پس برای بقای یک ملت جدید لازم است که دولتی وجود داشته باشد. در اسلام تنها یک دولت مجاز است که ممثل عقیده اسلامی پنداشته می‌شود و این پیوند باید بر همان مبنا استوار باشد نه بر مبنای قوم، زبان، پیوند خونی و...

اهمیت وحدت امت اسلامی چنان اساسی و حیاتی است که حتی اسلام به قتل رهبری که این وحدت را در معرض خطر قرار دهد، جواز می‌دهد.

رسول الله صلی الله علیه وسلم می‌فرماید:

«هرگاه به دو خلیفه بیعت صورت گیرد، دومی آن را قتل کنید».

برای وحدت امت بر اساس دستور الهی، امت اسلامی ۱۴ قرن پیش دولتی را تأسیس کرد که حاکمانش تغییر می‌کرد ولی هدف‌اش به عنوان خانهٔ تمام مسلمانان و مکانی برای تطبیق قوانین اسلامی، هرگز تغییر نکرد.

پس از رهبری محمد صلی الله علیه وسلم، امت اسلامی با آغاز حاکمیت خلفای راشدین و سپس خلافت اموی‌ها و به تعقیب آن خلافت عباسی‌ها و آخرین آن خلافت عثمانی‌ها، وحدت سیاسی مسلمانان را حفظ کرده و این گونه از تطبیق اسلام شانه خالی نکردند.

آیا وحدت سیاسی دوباره مسلمانان خواب و خیال است؟!

قطعاً که چنین نیست. وحدت سیاسی مسلمانان و آنچه را که الله و رسولش وعده داده است، هرگز یک امید واهی و غیرواقعی نمی‌باشد.

پیامبر صلی الله علیه وسلم در خصوص وحدت امت تأکید جدی کرده است؛ اما مهم تلاشی‌ست که باید در جهت تجدید این پیوند از سوی امت مسلمة صورت گیرد.

امت اسلامی از لحاظ اجتماعی، اقتصادی و نظامی از چنان نیروی برخوردار است که اگر به عنوان یک دولت، منسجم گردد، می‌تواند هرگونه سدی را که مانع وحدت امت و گسترش پیام اسلامی است، از پیش رو بردارد.

پیامبر صلی الله علیه و سلم فرمودند:

“ تا زمانی که الله (سبحانه و تعالی) مقدر نموده، نبوت در میان شما باقی می ماند و زمانی که وی بخواهد آن را از میان برمی دارد و خلافت بر منهج نبوت را جایگزین آن می گرداند، این خلافت هم تا زمانی که الله متعال مقدر کرده، ادامه می یابد. سپس وقتی که او بخواهد، آن را از میان شما برمی دارد، سپس حکومت های میراثی ستمگرانه بر سر کار خواهد آمد و تا زمانی که الله اراده نماید، عمر می کند و سپس از میان بر داشته می شود و به دنبال آن حکومت پادشاهی مستبدانه و جبری ظاهر می گردد که آن هم به اندازه که الله مقدر فرموده عمر می کند. سپس به خواست الله از میان برداشته شده و خلافت بر منهج نبوت دوباره بازگشت خواهد کرد و سپس رسول الله صلی الله علیه و سلم سکوت اختیار نمودند.»

[احمد]

